

Arrest

nr. 178 262 van 23 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 20 juli 2016 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 september 2016.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers naar aanleiding van hun onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker en zijn echtgenote, thans verzoekster, hun huidige vijfde respectievelijk derde asielaanvraag steunen op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van hun vorige asielaanvragen hebben uiteengezet, namelijk problemen met en een vrees jegens de autoriteiten omwille van het feit dat verzoeker in het kader van zijn werk (vergeefs) fraude (met overheidsgronden) wilde aankaarten, en daarnaast omdat verzoeker niet op de (oproepingen inzake) mobilisatie wilt ingaan, daar hij niet wenst betrokken te worden in het gewapend conflict in Oost-Oekraïne.

Verzoekers en verzoeksters derde respectievelijk eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 115 612 van 13 december 2013 omdat hun asielrelaas ongeloofwaardig is.

Hun vierde respectievelijk tweede asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 159 611 van 8 januari 2016 omdat hun relaas niet aannemelijk of geloofwaardig is. In het arrest wordt o.a. vastgesteld dat verzoekers' problemen omwille van het door verzoeker willen aankaarten van fraude niet geloofwaardig is, dat hun motieven waarom verzoeker niet op de convocatie(s) inzake de mobilisatie wilt ingaan niet gegrond of overtuigend zijn, en dat er actueel voor burgers in de stad Cherkassy (provincie Cherkassy) geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bestaat.

Ter ondersteuning van hun huidige respectievelijke vijfde en derde asielaanvraag leggen verzoeker en verzoekster bijkomende verklaringen af en volgende documenten neer: een antwoord van de redactie van 'antenna', een geboorteakte van verzoeker, een oproepingsbrief, en een brief van verzoekers (vroegere) school.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene

situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers' vorige asielaanvragen bij voormelde arresten van de Raad werd vastgesteld en geoordeeld dat hun relaas en de de door hen ingeroepen vrees voor vervolging niet aannemelijk, overtuigend of geloofwaardig is, en gelet op de in de bestreden beslissingen gedane vaststelling dat verzoekers naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengen die hier een ander licht op werpen of die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen, dient te worden besloten dat verzoekers niet aantonen in hun land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend).

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

Een loutere verwijzing naar (informatie omtrent) o.a. corruptie (bij de politie) en de algemene situatie in Oekraïne volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoekers blijven hier, gelet ook op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun relaas, in gebreke.

5. Bijgevolg lijken verzoekers geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2, van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de beschikking van 18 augustus 2016, voeren verzoekende partijen aan dat er met een aantal documenten

geen enkele rekening werd gehouden. Zij lichten toe dat uit de geboorteakte blijkt dat eerste verzoekende partij van gemengde origine is, zij in het Russisch heeft gestudeerd zoals blijkt uit de brief van de school, en dat zij opgeroepen is door het Oekraïens militair commissariaat, oproepingen waaraan zij geen gevolg heeft gegeven. Volgens verzoekende partijen is het dan ook duidelijk dat zij problemen zullen kennen omwille van deze gemengde etnie. Voorts vrezen zij represailles omdat eerste verzoekende partij in 2011 fraude had ontdekt met staatseigendommen. Zij wijzen er op dat dit blijkt uit de brief van de redactie van 'Antenna'. Verzoekende partijen zijn van oordeel dat de bestreden beslissingen moeten vernietigd worden zodat de nieuwe elementen grondig kunnen onderzocht worden.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen geen concrete elementen bijbrengen die afbreuk doen aan de in de beschikking van 18 augustus 2016 opgenomen grond. Verzoekende partijen beperken zich in wezen louter tot het volharden in hun asielaanvraag en het benadrukken van de bewijskracht van de door hen neergelegde documenten, zonder dat zij daadwerkelijk hun opmerkingen aangaande de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen en in de voornoemde beschikking opgenomen grond formuleren.

Waar verzoekende partijen voorhouden dat er met een aantal documenten geen enkele rekening werd gehouden en verwijzen naar de geboorteakte, de brief van de school, de convocatie van het militair commissariaat en de brief van de redactie van 'Antenna', kunnen zij niet worden gevolgd. Uit een simpele lezing van de bestreden beslissing blijkt immers dat voornoemde documenten wel degelijk werden onderzocht en mede in rekening zijn gebracht:

"Uw vrees inzake de mobilisatie omwille van uw (deels) Russische etnie werd reeds in vorige asielaanvraag aanvaard aangehaald en besproken in het arrest van de RvV en betrof een gegeven dat op zich niet in twijfel werd getrokken. De door u neergelegde geboorteakte verandert bijgevolg niets aan de beoordeling die hier in vorige aanvraag werd over gedaan. Bovendien dient te worden opgemerkt dat de militaire acties van de Oekraïense overheid niet gericht zijn op de bestrijding van de Russische of Russischtalige gemeenschap, maar wel op het herstel van de Oekraïense nationale integriteit, wat door de internationale gemeenschap wordt gesteund. U komt niet verder dan louter te verwijzen naar uw Russische etnie, maar u, die bovendien niet uit de conflictregio afkomstig bent, noch er persoonlijke banden mee heeft, brengt verder geen elementen aan waaruit blijkt dat het voor u onoverkomelijk is in deze context uw militaire plicht te vervullen.

Betreffende uw bewering dat u in de problemen zou kunnen komen omdat u uw school in het Russisch hebt afgelegd waarvoor u ter staving een document van uw vroegere school neerlegt – vreemd genoeg in het Oekraïens opgesteld- kan echter moeilijk worden aangenomen dat een (jong) persoon die naast de middelbare studies ook naar de universiteit is gegaan en nadien voor een officiële administratie in Oekraïne heeft gewerkt, het Oekraïens volstrekt onmachtig zou zijn. Bovendien kreeg u tijdens de vorige asielaanvraag uitgebreid de mogelijkheid om uw asielmotieven op omstandige wijze uiteen te zetten waardoor kan worden verwacht dat indien u daadwerkelijk vreest vervolgd te worden omdat u in het Russisch naar school bent geweest dit dan ook zou vermelden. Volledigheidshalve kan hieromtrent nog worden toegevoegd dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt, dat het gebruik van de Russische taal een zekere wettelijke bescherming in Oekraïne geniet, dat het Russisch ruim gebruikt wordt in Oekraïne en dat gevallen van intimidatie of aanvallen gericht tegen etnische Russen of vertegenwoordigers van de Russischsprekende gemeenschap, sporadische en geïsoleerde incidenten betreffen en bijgevolg geenszins van structurele aard.

De door u neergelegde nieuwe convocatie van het militair commissariaat verandert evenmin iets aan de motivering van uw vorige asielaanvraag gezien nergens werd gemotiveerd dat aan een oproeping door het militair commissariaat an sich geen geloof werd gehecht, maar dat uw motieven om hieraan te verzaken ongegrond waren of onvoldoende konden overtuigen. Dat u een volgende oproeping hebt gekregen doet dan ook op geen enkele wijze afbreuk aan de eerdere motivering inzake uw dienstweigering die evenzeer inging op de eventuele gevolgen voor het niet ingaan op een militaire convocatie.

Tenslotte gaf u aan dat u naar de pers bent gestapt inzake uw asielmotief betreffende uw aanklacht van de corruptie en legt u ter staving hiervan een antwoord van de redactie 'Antenna' neer betreffende uw vraag tot publicatie van een artikel betreffende de corrupte praktijken die u zou aangeklaagd hebben. Echter blijkt dat dergelijk artikel nooit gepubliceerd werd gezien de redactie dergelijke artikelen niet wenst te publiceren omwille van veiligheidsredenen. In se bevestigen zij geenszins de waarachtigheid van dit door u aangehaalde asielmotief, los van de zeer relatieve bewijskracht van dergelijke mail waaruit geenszins enige contactgegevens kunnen worden afgeleid." (eigen onderlijning)

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen ter terechtzitting niet verder komen dan het herhalen van eerder gegeven verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de

motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partijen toe om de motieven van de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij met hun verkeerdelijk voorgehouden bewering dat er met een aantal documenten geen enkele rekening werd gehouden, aldus in gebreke blijven.

Gelet op voorgaande treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze stelt dat verzoekende partijen geen elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS